

מקור המאמר בזוהר פרשנות יתרו דף ע"ב

בַּיּוֹם הַשְׁבָתָא, בְּסֻעֻדַתָא תְּנִינָא, כְּתִיב (ישעיה נה) אֶז תַּעֲנֵג עַל יְיָ. עַל יְיָ וְדָאי. דְהַהִיא שְׁעַתָא אַתְגַלְיאָ עַתִיקָא קְדִישָא, וּכְלָהו עַלְמִין, בְּחִדּוֹתָא, וִשְׁלִימוֹ וְחִדּוֹתָא דְעַתִיקָא עַבְדִינָן, וְסֻעֻדַתָא דִילִיה הַוָא וְדָאי.

בְּסֻעֻדַתָא תְּלִיתָה רַשְׁבָתָא, כְּתִיב וְהַאֲכָלָתִיךְ נְחַלָת יַעֲקֹב אָבִיךְ. דָא הִיא סֻעֻדַתָא דְזַעַיר אָפִין, דְהַוִי בְשַׁלִימּוֹתָא. וּכְלָהו שִׁתָא יוֹמִין, מְהַהְוָא שְׁלִימוֹ מִתְבָרְכָן. וּבְעֵי בָר נְשׁ לְמַחְדִי בְּסֻעֻדַתָה, וְלֹא שְׁלָמָא אַלְין סֻעֻדָתִי, דְאַינְזַן סֻעֻדַתִי מִהִימְנוֹתָא שְׁלִימָתָא, דְזַרְעָא קְדִישָא דִישָׂרָאֵל, דַי מִהִימְנוֹתָא עַלְאהָ, דְהָא דִילְהָזָן הַיא, וְלֹא דְעַמִּין עוֹבֵדִי עַבּוֹדָת כּוֹכְבִים וִמְזֻלּות. וּבְגִינִי כֵךְ אָמַר, (שםות לא) בִּנִי וּבִין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.

תָא חַוו, בְּסֻעֻדַתִי אַלְין, אַשְׁתָמוֹדָעָן יִשְׂרָאֵל, דְאַינְזַן בְּנֵי מְלָכָא. דְאַינְזַן מְהִיכְלָא דְמַלְכָא, דְאַינְזַן בְּנֵי מִהִימְנוֹתָא, וּמְאַן דְפָגִים חַד סֻעֻדַתָא מְנִיהָ, אַחֲרֵי פְגִימָתָא לְעַילָא, אַחֲרֵי מְנִיהָ, וְשָׁהָם מְהִיכְלָה הַמֶּלֶךְ וְשָׁהָם מְהִיכְלָה הַמֶּלֶךְ וְשָׁהָם בְּנֵי הָאָמוֹנָה, וְמַי שְׁפָוגָם סֻעֻדָה אַחַת מֵהֶם, מִרְאָה פָגָם לְמַעַלָה, וּמִרְאָה אַת עַצְמוֹ שָׁאינוּ מִבְנֵי הַמֶּלֶךְ הַעֲלִyon, שָׁאינוּ מִבְנֵי

בַּיּוֹם הַשְׁבָתָה, בְּסֻעֻדָה הַשְׁנִיה כְתִוב אֶז תַעֲנֵג עַל הָא. עַל הָא וְדָאי. שָׁאוֹתָה שְׁעָה נְגַלָה הַעֲתִיק הַקָדוֹשׁ, וְכָל הַעוֹלָמוֹת בְשִׁמְחתָה, וְהַשְׁלִimoת וְהַחֲדָה שֶׁל הַעֲתִיק אָנוּ עֹשִׁים, וְזֹהִי סֻעֻדָתוֹ וְדָאי.

בְּסֻעֻדָה הַשְׁלִיעִישִׁית שֶׁל שְׁבָת כְתִוב וְהַאֲכָלָתִיךְ נְחַלָת יַעֲקֹב אָבִיךְ. זֹהִי הַסֻּעֻדָה שֶׁל זַעַיר אָנְפִין שַׁהוּא בְשִׁלְמוֹת. וְכָל שְׁשָׁת הַיְמִים מִאַתָה שְׁלִimoת מִתְבָרְכִים. וְצִרְיךְ אָדָם לְשִׁמְחָה בְּסֻעֻדָתוֹ וְלַהֲשִׁlimים הַסֻּעֻdot הַלְלוּג, שְׁהָן סֻעֻdot הָאָמוֹנָה הַשְׁלִמה שֶׁל זַרְעַ קָדוֹשׁ שֶׁל יִשְׂרָאֵל, שַׁהָאָמוֹנָה הַעַלְיוֹנָה הִיא שֶׁלָהֶם וְלֹא שֶׁל עַמִּים עוֹבֵדִי עַבּוֹדָת כּוֹכְבִים וִמְזֻלּות. וּמְשׁוּם כֵךְ אָמַר, (שםות לא) בִּנִי וּבִין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.

בָא וּרְאָה, בְּסֻעֻdot הַלְלוּג נְזֻדָים יִשְׂרָאֵל שָׁהָם בְּנֵי הַמֶּלֶךְ וְשָׁהָם בְּנֵי הָאָמוֹנָה, וְמַי שְׁפָוגָם סֻעֻדָה אַחַת מֵהֶם, מִרְאָה פָגָם לְמַעַלָה,

היכל המלך, ושאינו מזרע קדוש של ישראל, ונותנים עליו חמר של שלשה דברים - דין הגיהנום וכו'.

ובא ראה, בכל שאר הימים והזמנים ציריך אדם לשמה ולשמה את הענים, ואם הוא שמה לבודו ולא נתן לענים - עונשו רב, שהרי לבודו שמה, ולא נתן שמה לאחר. עליו כתוב (מלachi ב) וזריתני פרש על פניכם פרש חגייכם. ואם הוא שמה בשבת, אף על גב שלא נתן לאחר - לא נותנים עליו עונש כבשאר הימים והזמנים, שכתוב פרש חגייכם. אמר פרש חגייכם, ולא פרש שבתכם. וכותב (ישעה א) חדשיכם ומועדיכם שנאה נפשי. ואלו שבת לא אמר.

ומשומם כה כתוב ביני ובין בני ישראל. ומשום שכל האמונה נמצאת בשבת, נותנים לאדם נשמה אחרת, נשמה עליזה, נשמה שכל השלמות בה, בוגמת העולם הבא. ומשום כה נקראת

שבת. משם מכל צדין.

ואחוי גריםיה דלאו מבני מלכָא עללה הוא, דלאו מבני היכלא מלכָא הוא דלאו מזרעא קדישא דישראל הוא. ויהבין עלייה חומרא דתלת מלין, דינא דגיהנם וגנו.

וთא חוי, בכלהו שאר ומגין וחגין, בעי בר נש לחדוי, ולמחרדי למסכני.iae ואילו חדי בלחוודוי חדי, ולא יהיב לדסכני, עונשיה סאי, דהא (מלacci ב) וזריתני פרש על פניכם פרש חגייכם. ואילו איהו בשbeta חדי, אף על גב דלא יהיב לאחרא, לא יהבין עלייה עונשא, בשאר ומגין וחגין, כתיב פרש חגייכם. פרש חגייכם קאמיר, ולא פרש שבתכם. כתיב (ישעה א) חדשיכם ומועדיכם שנאה נפשי. ואלו שבת לא קאמיר.

ובגינוי כה כתיב, ביני ובין בני ישראל. ומשום דכל מהימנותא אשתחב בשbeta, יהבין ליה לבר נש נשמתא אחרא, נשמתא עללה, נשמתא דכל שלימו בה, כדוגמא דעלמא דאתמי. ובגינוי כה אקרי שבת. מהו שבת. שמא דקדושא בריך הוא. שמא דאייה שלים מכל סטרוי. שבת. מה זה שבת? שם של הקדוש ברוך הוא, שם שהוא שלם מכל צדין.

אמר רבי יוסף, ודע כי כך הוא. ווי ליה לבר נש,
דלא אשלים חדותה דמלכא קדיישא. ומאן
חדותה דיליה. אלין תלת סעודתי מהימנותה.
סעודתי ד아버지 יצחק ויעקב בלילה בהו. וכלהו
חדו על חדו מהימנותה שלימותא, מכל סטרוי.

תאנא, בהדין יומא מתעטרן אבון, וכל בגין
ינזין, מה דלאו הבי בכל שאר חgin
וימגין. בהדין יומא, חיbia דגיהנם נייחין. בהדין
יומא, כל דיגין אתפאיין, ולא מתערין בעלמא.
בהדין יומא אוריתא מתעטרא בעטרין שלימין.
עה כל הדינים נכפים ולא מתעוררים בעולם. ביום זהה התורה מתעטרת בעטרות שלמות.

אמר רבי יוסף, ודע כי הנה.
אויל לאדם שלא משלים את
שמחה המליך הקדוש. ומה
שמחתו? אלו שלש הטעדות
של האמונה, סעודות
ש아버지 יצחק ויעקב
כלולים בהם, וכלם שמחה
על שמחה, אמונה שלמה
מכל צדדי.

שנינו, ביום זהה מתעטרים
הآבות, וכל הבנים יונקים,
מה שאין כן בכל שאר
הaging והתמנים. ביום זהה
רשע בגיהנם נחים. ביום
זה כל הדינים נכפים ולא מתעוררים בעולם.

ספר אור הזוהר (עמוד 151)

ו) הלומד הזוהר פניו מזהירים – תבת זהר גימטריא האין סוף ברוך הוא
 הלומד הזוהר פניו מזהירים, והוא הטעם למה נקרא ספר הזוהר וכו' ואדרוני אבי זכרונו לחחי העולם
 הבא בראש פרשות בראשית כתוב דקרו ספר הזוהר רמו למליון עלאין כי תבת זהר גימטריא האין סוף
 ברוך הוא.

עו) אספירה אל חק הויה אמר אליו בני אתה דתבת חק ראשית תבות חכמת קבלה כלומר
 הלימוד חכמת הקבלה נעשה בן להקדוש ברוך הוא
 הלומד הזוהר שהוא חכמת הקבלה נעשה בן להקדוש ברוך הוא. ובזה פרש אדרוני אבי זכרונו לחחי
 העולם הבא בספר אמן על התהילים בשם ה"ה מוריינו הרב רבי א"ן זכרונו לברכה שהאמיר הכתוב
 אספירה אל חק הויה אמר אליו בני אתה דתבת חק ראשית תבות חכמת קבלה כלומר הלימוד חכמת
 הקבלה או נעשה בן להקדוש ברוך הוא וזה שאמר הויה אמר אליו בני אתה עד כאן דבריו.
 וברצוצותיו הדברים לפניו מי שנדול, הלא הוא החושך הדור ט מוריינו הרב מרדייבי סמאן'א נר"ז הוסיף
 על זה ולכך אמר הפסוק בלשון אספירה דאפסו ספור בעלמא במו שמאמר לעיל אפסו שאינו מבין
 אפסו הבי נעשה בן להקדוש ברוך הוא והוא נכוון שפרש.

vb) הלומד הזוהר מקרוב הנאה

הלומד הזוהר מקובל הנאה וכותבת חרב אמת לע יעקב זכרונו לחחי העולם הבא בהקמת ספרו משם
 הזוהר והתקווים והחריר הרגה הרבה רבו על מי שלומד תורה שבכתב ותורה שבעל פה ענשו ברולה אם
 לא לימד בספר הזוהר וחכמת קבלה.